

Utvalda dikter av Hamutal Bar-Yosef

tolkade till svenska från hebreiska av Noomi Weinryb

Pennan och penseln

Förolämpningens penna är starkare
än njutningens pensel.

Dess skarpa röst klyver kartan
i skärande vinklar av minne.

Njutningens pensel seglar på en sjö utan slut
mellan öar sjungande alt och sopran,
den rör sig med en pojkes lätthet när han springer på däck
brer lager av rund akvarell,
nästan genomskinliga, som riskerar att blekna imorgon.
Den ritat en karta över ett annat land.

Lagning

Det spruckna fikonets och den mosade jordgubbens sötma,
de fläckade, skrynkliga dadlarnas söta kladdighet,
och till och med karobbitarnas sötma
brutna och sneda -
alla var de där vid sommarens slut; det trasade, sönderrivna.
Res dig därför upp. I mörkret. I smärtor.
Uttryck sötman, som en sång.
Laga sommarens slut.

Utan titel

Om du står på berget
och frågar: varför?
Om du sträcker ut händerna mot bergen
under en lång tid.
Under en lång tid kommer du att invänta ett svar
alldeles stilla.
Endast tårarna flödar.

Då kommer en liten fågel att anlända
med ett halmstrå som åra i himlen
och hon ska sitta i din hand.
Ett halmstrå kommer hon att lägga i din handflata
och värpa ett ägg däri.

Stå där på ett berg i öknen
stå där i värmen och kylan
under en mycket lång tid.

Stå alldeles still
ända tills det kläcks i din handflata
en mjuk fågelunge
som ber om förbarmande.

Ett blått bord

Vi kommer att ha ett blått bord,
ett bord dukat för oss alla,
ett bord insvept i ljus, alldeles runt.

Och på sabbaten kommer vi att sitta tillsammans runt bordet
armbågarna kysser varandra
utan att tala; Josefs kyss till Benjamin,
och vi kommer att sjunga *Frid vare med er*, utan ljud
och vi kommer att dricka det välsignade vinet från det enda glaset
tillsammans med änglarna, i åldersordning.

Bordet kommer då att vända och snurra kring sin axel
på dagen för sig, och på natten
kommer vi tillsammans att säga
Amen.

Namn

Namn och åter namn – bläckfisklika, krossade, krusade
och den som uttalar dem gnäggjar som en häst gråter i sin dröm.

Gatunamn, klasskamrater och deras systrar
och den som uttalar dem träder in i skrikandets sfär

Flygande i luften, sjungande med en egendomlig envishet,
som om de vaktade en förbjuden plats,
bortom skrattet och gråten –

Så lät mina föräldrars samtal med grannarna från deras hemstad
om vad som varit.

Tuggummi

Inte en endaste människa såg vad jag gjorde bredvid staketet med den arabiska flickan
på sommaren 1949, i Jaffa.

Människor som jag inte kände höll på att bära möbler; pianon, mattor.

Min mor kokade dricksvattnet.

Andra människor gick med händerna sträckta mot himlen.

Min mun är så torr, och dricksvattnet kokar inte än
genom staketet bedriver jag handel på teckenspråk:

Tuggummi från hennes våta mun till min torra i utbyte mot en skiva bröd
med salt smör från paketen som kom från Amerika.

Jag ser på henne, hon ser på mig, hon tuggar, utan att le.

Flugor som ätit av varet i hennes ögon sätter sig i mina ögon.

Det kokade dricksvattnet är redan ljummet.